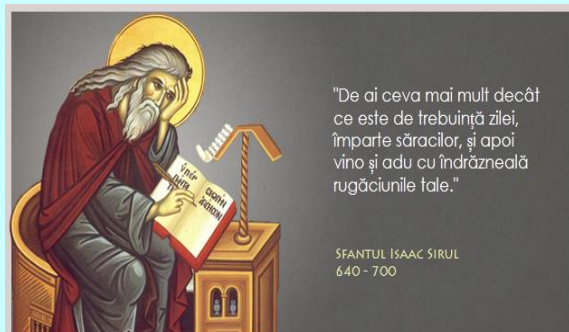

Buletin Ortodox 95

Misiunea Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni
544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7
website :www.sfmariakitchener.com
facebook: Misiunea Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni

La noapte vine "Moș Nicolae" ca să aducă daruri copiilor ...

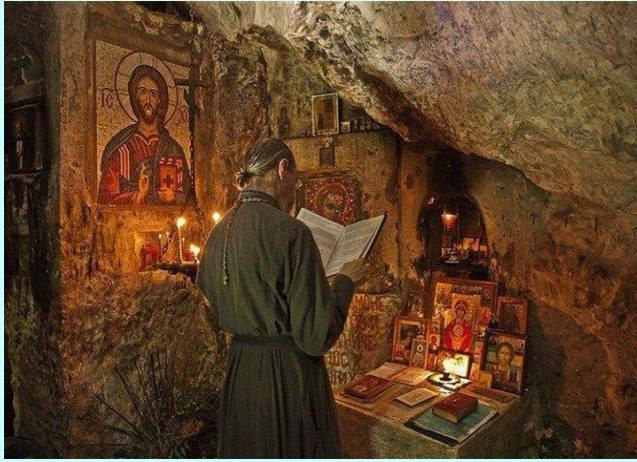

Legenda provine din viața Sf. Nicolae din Mira Lichiei. Acesta, aflând despre un tată a trei fete că își pierduse averea, a hotărât să îl ajute în mod discret, strecurând trei noști la rând câte o pungă cu galbeni pe fereastra omului, pentru ca acesta să le poată oferi zestre spre a-și mărite fetele și spre nu a fi silite să devină prostituate. În cea de a treia noapte, omul a pândit să vadă cine este miraculosul său binefăcător, dar când, în sfârșit, l-a aflat și i-a mulțumit, Sf. Nicolae i-a interzis să-l laude și să-l facă cunoscut, spunându-i că adevărata dărniciie se practică în discreție. O pildă de

urmat pentru mulți oameni de bine ai vremurilor noastre, care nu mai pot face vreun act de caritate fără să cheme presa și să-și facă publicitate.

Dumnezeu Se uită la inima noastră, nu la cuvinte multe și goale

Dacă rugăciunea îndelungă nu se potrivește cu aprinderea duhului, mai bine să o scurtăm, însă ea să fie fierbinte. Adu-ți aminte că un cuvânt al vameșului, spus dintr-o inimă fierbinte, l-a îndreptățit pe el. **Dumnezeu ia aminte nu la multele noastre cuvinte, ci la starea inimii.** Ca să dobândim obișnuința de a rămâne cu Dumnezeu, Sfântul Nil Sinaitul ne sfătuiește să întrebuițăm neîncetata, „scurta, însă încordata rugăciune”. **Dacă și atunci inima noastră rămâne rece, să împlinim sfatul Sfântului Ioan de Kronstadt, care spune: „Când bagi de seamă că inima ta e rece și te rogi fără dorința de a te ruga, fără tragere de inimă, oprește-te și înfierbântează-o printr-o oarecare cugetare vie, ca de pildă mulțimea binefacerilor lui Dumnezeu, și după aceea continuă să te rogi cu un simțământ cald, fără să te grăbești.”**

Dacă nu izbândești să-ți faci toate rugăciunile la timp, nu e mare pagubă; din rugăciune fierbinte și fără grabă vei primi folos neasemuit mai mare decât dacă ai fi citit toate rugăciunile, însă grabnic și fără simțire, căci socotesc mai bine să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, decât zeci de mii de cuvinte” (vezi I Corinteni 14, 19). Dacă rugăciunea îndelungă, scrie Sfântul Ioan de

Kronstadt, nu se potrivește cu aprinderea duhului, mai bine să o scurtăm, însă ea să fie fierbinte. Adu-ți aminte că un cuvânt al vameșului, spus dintr-o inimă fierbinte, l-a îndreptățit pe el. Dumnezeu ia aminte nu la multele noastre cuvinte, ci la starea inimii. Mai importantă decât orice este credința vie a inimii și căldura întru pocăința pentru păcate.

(Arhimandritul Serafim Alexiev, *Călăuza rugătorului ortodox*, traducere de Gheorghică Ciocoi, Editura Sophia, București, 2015, pp. 30-31)

Preotul trebuie să fie mai sărac decât păstoriții, iar episcopul mai sărac decât preoții

În timpul slujbei Vecerniei cu ocazia praznicului Nașterii Maicii Domnului (2014), ținută în Biserica Panagia Eleousa din Legrena, Sounio, Preasfințitului Mitropolit Nicolae al Mesoghiei și Lavreoticii i-au fost dăruite un omofo și un epitrahil arhieresc, din partea preotului paroh, ca semn de mulțumire pentru vizita arhierescă. În loc de mulțumire pentru daruri, mitropolitul Nicolae a declarat:

„Având atât de multe biserici și paraclise în mitropolia mea, dacă voi primi astfel de daruri, atunci când voi muri vor găsi mitropolia plină de epitrahile, omofoare și engolpioane. Voi lăsa veșmintele în această biserică, astfel ca la fiecare praznic la care va sluji un ierarh, poate chiar eu, să le poată îmbrăca. Vă mărturisesc că, atunci când am să mor, aș vrea ca mitropolia să fie găsită goală. La hirotonia mea [întru mitropolit] am mărturisit: Sfântul Ioan Gură de Aur spune undeva că preotul trebuie să fie mai sărac decât păstoriții, iar episcopul mai sărac decât preoții, iar noi trebuie să înfăptuim asta”. Adresându-se apoi paracliserilor, le-a mărturisit că ierarhul este cel care trebuie să facă daruri, „și de aceea vă dăruiesc fiecăruia câte o rasă, ca să fiți toți la fel”.

Mitropolitul Nicolae al Mesoghiei și Lavreoticii

PILDĂ DESPRE RUGĂCIUNE ȘI DESPRE O VULPE

În Egipt, unde în vechile vremuri creștine existau multe mănăstiri mari, un monah se împrietenise cu un țăran agricultor, neînvățat și cam naiv. Odată, țăranul i-a spus monahului:

– Și eu Îl cinstesc pe Dumnezeu, Care a făcut această lume! În fiecare seară torn într-o strachină lapte de capră și îl pun sub palmier. Noaptea, Dumnezeu vine și bea tot lăpticul meu. Îi place foarte mult. Niciodată nu a rămas în strachină vreo picătură.

Auzind vorbele acestea, monahul nu a putut să nu izbucnească în râs. Cu blândețe și pe înțeles i-a explicat prietenului său că Dumnezeu nu avea

nevoie de lapte de capră. Totuși țăranul a stăruit cu încăpățânare în părerea sa. Și atunci monahul i-a propus ca în noaptea următoare să stea la pândă și să vadă ce se va întâmpla după ce va pune strachina cu lapte sub palmier. Zis și făcut. Când a venit seara, monahul și țăranul s-au ascuns undeva, mai departe și curând au văzut la lumina lunii cum s-a furișat spre strachină o vulpe mică și a băut tot laptele.

Ca un trăsnet l-a lovit pe țăran această descoperire.

– Da, a recunoscut el zdrobit, acum văd că nu a fost Dumnezeu!

Monahul a încercat să îl aline pe țăran și a început să-i explice că Dumnezeu este Duh, că El este cu totul altfel față de lumea noastră, că oamenii Îl cunosc pe El într-un chip aparte... Dar țăranul a stat înaintea lui numai cu capul plecat. Apoi a început să plângă și a plecat la bordeiul său.

Monahul a plecat și el la chilia lui. Dar apropiindu-se de ea a văzut uimit la ușă un Înger, tăindu-i calea. Și cuprins de frică, a căzut în genunchi, iar Îngerul a spus:

– Omul acela simplu nu avea nici educație, nici știință de carte, nici înțelepciune ca să-L cinstească pe Dumnezeu altfel decât o făcea. **Iar tu, cu înțelepciunea și erudiția ta, i-ai luat această posibilitate. Tu crezi fără îndoială că ai judecat corect? Însă nu știi un lucru, o, înțeleptule: că Dumnezeu, uitându-se la inima sinceră a aceluia țăran, în fiecare noapte trimitea sub palmier o vulpe mică, că să îl mângâie și să primească jertfa lui.**

Extras Arhimandritul Tihon Șevkunov Nesfinții Sfinți și alte povestiri.

PROGRAM

Duminică, 8 decembrie, ora 11 am – Sfânta Liturghie (Vindecarea femeii gârbove)

Duminică, 15 decembrie, ora 11 am – Sfânta Liturghie(Pilda celor poștiți la cină)

Sâmbătă, 21 decembrie, ora 2 pm, începem ” pe la case a colinda”.

Acei dintre dumneavoastră care doriți a primi colindătorii(adulți și copii)

vă rugăm să ne contactați fie direct la Biserică, fie prin email-ul

d_furtuna@yahoo.ca pentru a vă înscrie pe lista pe care o s-o facem în vederea

întocmirii traseului și a programului aferent. Vă mulțumim!

Nu mă interesează câtă zacuscă
mănânci, mă interesează cât de
mult iubești. Parola de la intrarea
în rai nu e "pate vegetal" , e
DRAGOSTE!

Mâncarea e încununare, nu
mântuire!

Postește cu fapta, nu cu cartea
de bucate!

Postul este post atunci când
dragostea e dragoste!

Iubiți, poștiți, iubiți! ♥

(Parintele Vasile Antonie)